

Oğlan ve Küçük Yunus

Aysel Banu YAVUZAL

Ođlan ve K    k Yunus

Aysel Banu YAVUZAL

Leo okyanusu bütün dünyadaki her şeyden çok severdi. Her yaz sabahı parlak sarı tişörtünü giyer, kırmızı ayakkabılarının bağcıklarını bağlar ve küçük mavi sırt çantasını kapardı. Çantasında her zaman denizi çizmek için bir defter ve bir kalem taşırdı. Bugün dalgalar pırıl pırıl ve masmavi görünüyordu ve Leo'nun göğsünde mutlu bir kıpırtı vardı. Dışarıda onu harika bir şey bekliyordu.

Leo serin suya girdi ve dalgaların dizlerine arpmasına izin verdi. Sıcak, açık kahverengi bir teni ve zıpladığında havalanan kısa, kıvrırcık koyu kahverengi saçları vardı. Büyük, dost canlısı kahverengi gözleri suyu taradı ve burnunda birkaç il vardı. Birdenbire pürüzsüz bir şekil ayaklarının yanından kayıp geçti. Mavi-gri ve parlak, soluk karnı ve ışı ışı ıyl yuvarlak siyah gözleri vardı. Küçük bir yunus!

Küçük yunus başını sudan çıkardı ve dostça, kıvrık bir gülümseme gösterdi. Küçük ve oyuncuydu, neredeyse Leo'yla aynı boydaydı. "Merhaba!" Leo güldü, parlak ve açık gülümsemesi iyice yayıldı. Yunus başını yana eğdi ve mutlu bir ıslık çaldı. Sonra hızlı ve parlak bir şekilde tıkladı, minik taşların tıkırdaması gibi. Leo dikkatle dinledi. Okyanus daha önce hiç fark etmediği seslerle doluydu.

"Benimle konuşuyorsun!" dedi Leo, kocaman kahverengi gözleri hayretle açılmıştı. Yunus yeniden ıslık çaldı ve küçük yüzgecini suya vurdu. Leo defterini çıkardı ve yazdı: ıslık merhaba demek. Sonra yunus hızlıca üç kez tıkladı ve o yazdı: tıklamalar oynamaya gel demek. Küçük yunus kıkırdıyor gibiydi, dostça kıvrık gülümsemesi güneşte parlıyordu. Gizli bir dil konuşuyordu ve Leo her kelimeyi öğrenmek istiyordu.

Bütün sabah Leo ve yunus dalgalarda oynadılar. Onu takip etmesini istediğinde tıkladı. Mutlu olduğunda yüksek ve tatlı bir ıslık çaldı. Beklemesini istediğinde alçak, yumuşak bir cıyıklama yaptı. Leo seslerini olabildiğince taklit etti ve yunus sevinçle yüzgeçlerini suya vurdu. Köpüklerin peşinden koştular ve pırıldayan suda döndüler. Leo'nun sarı tişörtü sıırılsıklam oldu ama hiç umursamadı.

Öğle vakti Leo sıcak kumda oturdu ve defterini açtı. Duyduğu her sesi çizdi. Islık için küçük bir kıvrım. Tıklama için bir nokta. Cıyıklama için bir dalga. Kıvrıcık koyu kahverengi saçlarından sayfaya tuzlu su damladı. Yunus yaklaştı ve onun çizmesini izledi. Leo önemli bir şey fark etti: yunuslar duygularını paylaşmak ve bir arada kalmak için sesleri kullanır, tıpkı insanların kelimelerle yaptığı gibi.

Ertesi gün Leo mavi sırt çantası zıplayarak sahile koştu. Yunus arkadaşını dalgalarda beklerken buldu. Bugün ona yeni bir ses öğretti, uzaklarda birine sesleniyormuş gibi görünen uzun, yükselen bir ıslık. Kısa süre sonra koyun öbür ucundan başka bir yunus yanıt verdi. "Ailene sesleniyorsun!" dedi Leo. Küçük yunus bütün bedeniyle başını salladı, sonra mutlu bir ıslık çaldı. Leo o kadar çok gülümsedi ki yanakları acıdı.

Leo o hafta her güneşli gün yunusu ziyaret etti. Yolunu bulmak için tıkladığını ve arkadaşlarına merhaba demek için ısıklık çaldığını öğrendi. Büyük bir dalga geldiğinde uyarı cıyıklaması yaptı ve Leo yükseğe zıpladı. Mavi-gri derisi ıslak taş gibi parlıyordu ve zıplarken soluk karnı ısıldıyordu. Geniş, harika okyanusta birbirlerine güvenerek gerçek arkadaş oldular. Leo her sabah kendini şanslı hissetti.

Bir akşam Leo ailesine her şeyi anlattı. "Yunuslar tıklamalarla, ısıklarla ve cıyıklamalarla konuşuyor!" dedi, kollarını sallayarak. Annesi gülümsedi ve "Belki bunu sınıfınla paylaşmalısın," dedi. Leo'nun kocaman kahverengi gözleri açıldı. Bir okul sunumu mu? Kalbi heyecanla ve biraz da endişeyle çarptı. Bu kadar büyülü bir şeyi anlatabilir miydi? Defterini sıkıca tuttu ve denemeye karar verdi.

Leo bütün hafta sonu sunumu üzerinde çalıştı. Bir yunusun gülümsemesinin, bir ıslığın ve bir tıklamanın büyük afişlerini çizdi. Sesleri bir bardağa yaparak nasıl yankılandıklarını gördü. Yazdı: Yunuslar duygularını paylaşmak ve bir arada kalmak için konuşur. Kalemıyla küçük arkadaşını dalgaların arasından zıplarken çizdi. Çalışırken kıvrıcık koyu kahverengi saçları gözlerine düşüp durdu ama Leo her sayfa kusursuz olana kadar durmadı.

Pazartesi günü Leo sınıfın önünde durdu. Yeşil hırkası ve ince gözlükleriyle öğretmeni ona sıcak, cesaret veren bir baş işareti yaptı. Leo zorlukla yutkundu, sonra bir yunus gibi tıkladı. Herkes kıkırdadı. Islık çaldı ve onlar da ona ıslıkla karşılık verdi! Leo yunusların sesleri arkadaş bulmak, birbirlerini uyarmak ve merhaba demek için nasıl kullandığını anlattı. Sınıf arkadaşları öne eğildi, gözleri hayretle parlıyordu. Kimse fısıldamadı. Kimse kıpırdamadı. Sadece dinlediler.

"Hayvanları anladığımızda onları korumak isteriz," dedi Leo, parlak ve açık gülümsemesi ışıldayarak. Sınıfa yunus arkadaşının güvenle tıklayıp ısılk çalabilmesi için temiz suya ihtiyacı olduğunu anlattı. "Okyanus çöple doluyorsa sesi kaybolur," dedi yumuşak bir sesle. Sınıfa bir sessizlik çöktü. Sonra her yerden eller havaya kalktı. "Nasıl yardım edebiliriz?" diye sordu bir kız. Leo'nun kalbi göğsünden uçup gidecek gibiydi.

Öğretmen gülümsedi ve ince gözlüklerini düzeltti. "Leo bize harika bir şey gösterdi," dedi. "Hayvanları anlamak onlarla ilgilenmemize yardımcı olur." Tahtaya büyük bir kelime yazdı: KORU. Sınıf sahilde bir temizlik günü başlatmaya karar verdi. Yunuslar güvenli suda konuşup oynayabilsin diye çöp toplayacaklardı. Leo gururlu ve mutlu hissetti, çilli burnu sevinçle kırıştı. Yunus arkadaşı çok sevinecekti.

Cumartesi günü Leo'nun bütün sınıfı sahilde buluştu. Herkes eldiven giydi ve çanta taşıdı. Şişeleri, ambalajları ve kâğıtları topladılar, gülerек ve birlikte çalışarak. Leo'nun öğretmeni limonata ve kocaman bir gülümseme getirdi. Öğlene doğru kum temiz ve altın rengi görünüyordu. Leo suyun kenarında durdu ve öğrendiği merhaba sesini ıslıkla çaldı. Uzaklarda tanıdık bir mavi-gri şekil havaya yükseğe zıpladı. Yunus arkadaşı onu duymuştu!

Küçük yunus yaklaştı ve Leo'ya hızlı ve mutlu bir şekilde tıkladı. Leo de ona tıkladı, sonra uzun bir merhaba ıslığı çaldı. Sınıf arkadaşları sevinçle nefeslerini tuttu. "Onunla konuşuyor!" diye fısıldadılar. Yunus teşekkür eder gibi yüzgecini suya vurdu. Leo'nun parlak sarı tişörtü deniz esintisinde dalgalandı. O yüzerek uzaklaşırken herkes el salladı, soluk karnı dalgaların altında parlıyordu. Bütün sahil eskisinden daha aydınlık ve temiz hissettirdi.

O gece Leo defteriyle sahilde oturdu ve gün batımını izledi. Son bir satır yazdı: Hayvanları dinlediğimizde onları sevmeyi öğreniriz. Ve onları sevdiğimizde onları koruruz. Kıvırcık koyu kahverengi saçları rüzgârda uçuştı ve büyük mutlu gülümsemesi yüzünde kaldı. Okyanus minik tıklamalar ve ısıklarla ona fısıldadı. Leo yunus arkadaşının bu gece güvende olduğunu biliyordu ve bu kalbini dopdolu hissettirdi.